

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1995/2024
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Милановић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице "Др Радивој Симовић", Сомбор, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 512/24 од 02.04.2024. године, у седници одржаној дана 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 512/24 од 02.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 512/24 од 02.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 888/21 од 13.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име топлог оброка и регреса – разлике укупне зараде за период од 01.08.2018. године до 31.08.2021. године, исплати 227.737,03 динара, са затезном каматом од 07.07.2023. године до исплате, 78.381,49 динара на име затезне камате обрачунате до 06.07.2023. године, као и трошкове поступка. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 512/24 од 02.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужиоца у овом спору није дозвољена.

Поднетом тужбом тражена је исплата накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора у периоду од 01.08.2018. године до 31.08.2021. године, када је тужиоцу исплаћивана плата у висини нижој од минималне зараде или у висини минималне зараде, односно исплате неплаћеног дела минималне зараде у висини накнада трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора.

О тужбеним захтевима у овом спору одлучено је применом члана 4. став 2. Закона о платама у државним органима и јавним службама којим је прописано да коефицијент плате запосленог садржи и додатак на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, као посебног закона који искључује примену одредбе члана 118. Закона о раду. Одлуке нижестепених судова су у складу са закључком о накнади трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора у јавним службама, који је Врховни касациони суд усвојио на седници Грађанског одељења од 05.07.2022. године у вршењу надлежности из члана 31. раније важећег Закона о уређењу судова. Побийана другостепена пресуда не одступа од правног става израженог у наведеном закључку, због чега не постоји потреба да се о тужилиној посебној ревизији одлучује ради уједначавања судске праксе или ради новог тумачења права.

Из тог разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у пром ставу изреке.

Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у поступцима у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У другим поступцима из радних односа се на основу члана 436. ЗПП, сходно примењују основне одредбе тог закона. Зато се о дозвољености ревизије у спору о новчаном потраживању из радног односа одлучује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према вредности предмета спора побијаног дела.

У овом случају вредност предмета спора побијаног дела је нижа од вредности која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**